

הרב הראשי עיה"ק אלעד מרדכי מלכא שליט"א נשיא וראש מוסדות "אור המלך"

מחבר ספרי שו"ת דרך המלך, אמרי מרדכי, ודרכי המלך על המועדים ועוד
רשת מעונות, ורשת גנים, ת"ת פרי תואר, ובית יעקב פרי תואר, תיכון בית יעקב החדש, ת"ת מאור ישראל,
ישיבה קטנה ארחות יהודה, ביהמ"ד גבוה לרבנים ודיינים "לקח טוב" קופת "מפעל החסד" אלעד
Chief Rabbi of Elad, Israel MORDECHAI MALKA, Founder & President of Institutions "Or Hamelech"

עיר התורה שקרובה אליך

המלך

פרשת ויגש

אור

חקירת ראש הממשלה כן או לא

בראשית פרק מה פרשת ויגש (א) וְלֹא-יָכֹל יוֹסֵף לְהִתְאַפֵּק לְכָל הַנִּצְבִּים עָלָיו וַיִּקְרָא הוֹצִיאוּ כָל-אִישׁ מַעְלֵי וְלֹא-עָמַד אִישׁ אִתּוֹ בְּהִתְנַדֵּעַ יוֹסֵף אֶל-אֶחָיו: פֶּרֶשֶׁת ויחי פרק מז (כט) וַיִּקְרְבוּ יְמֵי-יִשְׂרָאֵל לָמוּת וַיִּקְרָא לְבָנָו יוֹסֵף וַיֹּאמֶר לוֹ אֲסִינָא מִצָּאתִי חַן בְּעֵינֶיךָ שְׂמִינָא יְדֶךָ תַּחַת יָרְכִי וְעֲשִׂיתָ עִמָּדִי תִּסָּד וְאָמַת אֶל־נָא תִּקְבְּרֵנִי בְּמִצְרָיִם: פֶּרֶשֶׁת וישב פרק לח (כה) הוּא מוֹצֵאת וְהִיא שְׁלֹחָה אֶל־חֲמִינָה לֵאמֹר לְאִישׁ אֲשֶׁר-אֵלֶּה לֹא אֲנֹכִי הִרָה וְהֵאמֶר הִכְרִינָא לְמִי הַחֲתָמָת וְהַפְתִּילִים וְהַמָּשָׁה הָאֵלֶּה: שאלות:

א: שואלים חז"ל במדרש כיצד יוסף הכניס עצמו למצב של סכנת נפשות להוציא מעליו כל איש בשעה שהוא חושב להתגלות אליהם, הרי אין ספק שזה סכנה גדולה, היות ועלול להיות שמרוב בושח שיתגלה קלונם יהרגו אותו, ולכן היה חייב שיהיו במקום שומרי ראש? **ב:** עוד שואל האור החיים הקדוש כיצד יוסף במשך עשרים ושניים שנים לא שלח להודיע לאביו שהוא חי, גם אם נבין את תקופת עבדותו ובמאסרו שהדבר נמנע ממנו, אך אחרי שעלה לגדולה הרי אין ספק שיכל לשלוח שליח או מכתב לגלות לאביו שהוא חי מאחר ואין לו ספק שאביו היה בצער גדול מהיעלמותו? **ג:** עוד שואלים חז"ל בפרשה הבאה במדרש מלשון הפסוק ויקרבו ימי ישראל למוות ויקרא ליוסף משמע שהוא לא היה זמין אצל אביו, והדבר לפלא גדול יחשב מאחר וכל כך היה קשור לאביו וכן ההיפך אביו קשור אליו בנימי נפשו מדוע לא היה מבקר את אביו בתדירות עד שלא ידע שאביו נפל למשכב ונזקקו לשלוח להודיע לו? **ד:** עוד הקשו חז"ל על מעשה תמר שהתנהגותה הייתה תמוהה מאוד כיצד לקחה סיכון על עצמה ועל יוצאי חלציה, כאשר היא מוצאת להישרף הגיבה ואמרה לצדקתה הכר נא למי הפתיל והתכלת אליו אני הרה, מדוע לא אמרה בפירוש שאליך אני הרה להציל את עצמה, והרי בדבריה הציבה את יהודה בניסיון מחפיר כבל עם ועדה האם להודות שזה הוא ולהתבייש בפני כולם או להתעלם ולשרוף אותה ובכך יכסה על ביזיונו, ואם לא היה עומד בניסיון הייתה נשרפת היא ובניה אתמהא?

אקטואליה בארצנו:

הנה לצערנו אנו עדים בזמננו לתופעה המאפיינת את חברתנו אשר רווחת את כל אנשי התקשורת ואף מתועדת בכל כלי התקשורת כיצד להציג ולפרסם את קלונם של ראש הממשלה קבל עם ועדה ובפני כל העולם כולו ולחפש ולחתת ולפרסם בכל האמצעים העומדים לרשותם את חקירתו של ראש ממשלתנו, יש אשר יאמרו כי הצדק והיושר עולה על הכל אין מי שעומד בפניו ואפילו ראש הממשלה, ולכן סוברים שזכות הציבור לדעת האם יש חשד בפלילים על ראש הממשלה כי הצדק והיושר עומד בראש הפרימדה בסדרי עדיפות, אולם לדעת התורה זו השקפה מוטעית ולזאת פרשתנו מלמדת אותנו עד כמה עולה על הכל והערך העליון הוא כבוד האדם, ולא תמיד הצדק צריך לנפנף איתו ולשפוך את דם חברנו, וק"ו את ראש ממשלתנו אשר הוא מייצג את כלל העם ואת ארץ ישראל בכל העולם, עד כמה משפיל אותנו בעיני כל העמים כאשר חושבים שבשם הצדק אפשר להשפיל את כל מנהיגי העם, הרי הם המייצגים אותנו וכל השפלה וביזיון היא פגיעה בכל העם ואינו נחלת הפרט, כך נעשה בפרשת נשיא ישראל והנשיא קצב וכך נעשה עם ראש הממשלה לשעבר אהוד אולמרט ועוד אנשי ומנהיגי ציבור, וכן עם צדיקים והרב הראשי לישראל והכל בשם הצדק והיושר, מבלי להביא בחשבון את כל ההשלכות על כלל ישראל על המדינה ועל העולם, לו חכמו והשכילו להתבונן וללמוד מתורתנו הקדושה את הדרך אשר ילכו בה כאשר נבאר יתברר כי הצדק והיושר הוא בראשונה לדאוג לכבוד הבריות וממילא גם כאשר ירצו לבדוק את הצדק והיושר הדבר יעשה בחדרי חדרים ובדלתיים סגורות ובאסור מוחלט על פרסום בכדי למנוע את הפגיעה והביזיון לכלל העם, ובפרט שברוב הפעמים הנזק כבר נעשה ואח"כ מתברר שהכל היה בחינם וכמו כעת בחקירת ראש הממשלה, ובמצבים כאלה הרי קשה לתקן את הנזק שהוסב לאדם ולכלל ישראל, אך לצערנו היום כל מי שמצליח לפרסם איזה פיסת חשד על איש ציבור נחשב לגדול ומסקרן ומעניין לקרא ולשמע ויש לזה את הריטנגו הכי גבוה, תפילתנו לבורא עולם שיפקח את עיני העם ובפרט את אנשי התקשורת להפנים ולהשכיל שזה ההפך, ולחוקק חוק כאשר רוצה שרת המשפטים אשר השכילה לעשות יותר מקודמיה להבין שזה בעוכרנו ואינו מוסיף שום כבוד לאף אדם ולאסור חקירת מנהיגים מכהנים, ולפחות שהדבר יהיה עם צנזורה ובדלתיים סגורות מבלי עירוב שום תקשורת ואף לקנוס כל מי שיפרסם מידע שלילי על מנהיגים כי זה דאגת כבוד העם כולו.

יוסף מסכן את חייו ובלבד לדאוג לכבוד אחיו:

ובזה נבא לבאר את פרשתנו הנה חז"ל **כבר כתבו במדרש תנחומא (ורשא) פרשת ויגש סימן ה. אמר רבי שמואל בר נחמן לסכנה גדולה ירד יוסף שאם הרגוהו אחיו אין בריה בעולם מכירו ולמה אמר הוציאו כל איש מעלי? אלא כך אמר יוסף בלבו מוטב שאהרג ולא אבייש את אחי בפני המצרים עכ"ל, ומכאן המסר אשר התורה מלמדת אותנו כי יוסף עם כל הצדק והיושר שצריך להשאיר שומרי ראש בכדי לשמר את עצמו מסכנה שעלולה להתפתח בעכבות התגלותו לאחיו, בכל זאת עמד בפניו בסדרי עדיפות ובראש ובראשונה לדאוג לכבוד אחיו. והוסיף על כך ואמר ר' לייב חסמן זצ"ל אור יהל ח"ב אעפ"י שכל תקות פתיל חיי יוסף היה לפגוש את אביו שמבלעדו אין לו חיים, ואף חיי אביו תלויים בו וזה כבר עשרים ושנים שנה מחכה רגע רגע מתי כבר יראה את אביו, עם כל זאת שיקול דעתו שלא לבייש את הזולת מכרעת שיהרג בכדי שלא יביישם, זו השקפת תורה.**

הסבר האו"ח מדוע יוסף לא הודיע ליעקב שהוא חי:

עוד מצינו בהנהגת יוסף עם אחיו, כתב האור החיים הקדוש בפרשת ויגש פרק מה פסוק כו שואל מדוע יוסף האהוב על אביו נתן לו לסבול במשך כל העשרים ושנים שנה ונטמן ולא גילה לאביו ע"י שליח או מכתב שהוא חי ונמצא במצרים, ואף אם בימי עבדותו יתכן שלא היתה לו אפשרות לכך, אולם כשעלה לגדולה מדוע לא דאג לכך? ולמרות שיש בדבר גזירה

הרב הראשי עיה"ק אלעד מרדכי מלכא שליט"א נשיא וראש מוסדות "אור המלך"

מחבר ספרי שו"ת דרך המלך, אמרי מרדכי, ודרכי המלך על המועדים ועוד
רשת מעונות, ורשת גנים, ת"ת פרי תואר, ובית יעקב פרי תואר, תיכון בית יעקב החדש, ת"ת מאור ישראל,
ישיבה קטנה ארחות יהודה, ביהמ"ד גבוה לרבנים ודיינים "לקח טוב" קופת "מפעל החסד" אלעד
Chief Rabbi of Elad, Israel MORDECHAI MALKA, Founder & President of Institutions "Or Hamelech"

עיר התורה שקרובה אליך

משמים עלינו לבאר את הנהגת יוסף, ולכן ביאר האור החיים שחשש יוסף שמא כשאביו ידע מכך יודע לו שהאחים הם שמכרוהו ויקפיד עליהם ויקללם, לא רצה לגרום להם צער ונוזק לכן לא גילה לאביו במשך כל העשרים ושתים שנה ואף לא שלח לו מכתב שלומים, והוא על דרך אומרים ז"ל (ברכות מג:) מוטב שיפיל אדם עצמו לכבשן האש ואל ילבין פני חבריו. יוסף לא ביקר את אביו במצרים מפני כבוד אחיו:

עוד כתבו חז"ל בפסיקתא רבתי (איש שלום) פיסקא ג' - ביום השמיני ד"ה ד"א ביום השמיני, ויאמר ליוסף הנה אביך חולה (בראשית מ"ח א') מי אמר לו שאביו חולה וכו', והרי כל שבחו של יוסף שהיה מפליג על כבוד אביו {וא"כ כיצד} ולא נכנס אצלו בכל שעה שאילולי שבאו אחרים ואמרו לו אבי חולה לא היה יודע? אלא להודיעך צדקו שלא רצה להתייחד עם אביו שלא יאמר לו היאך עשו בך אחיך ומקללם, אמר יוסף אני יודע צדקו של אבא כל דבריו גזירות הן אמר ללבן עם אשר תמצא את אלהיך לא יחיה (בראשית ל"א ל"ב) ומתה אמי, ואני בא לומר שיקללם ונמצאתי מחריב את כל העולם שלא נברא העולם אלא בשביל השבטים, לפיכך לא היה הולך אצל אביו בכל שעה עכ"ל. הראת לדעת עד כמה היה מוכן יוסף להפסיד מלקיים מצוות כיבוד אביו ואף ליהנות מקרבתו וללמוד מחכמתו ותורתו לאחר שהתגעגע אליו במשך שנים רבות וכעת יש לו את האפשרות וויתר על הכל מפני חשש פגיעה בכבוד אחיו פלאים.

מדוע יוסף לא חטף את בגדו שלא תעליל עליו:

וכזאת מצינו אצלו גם לגבי אשת פוטיפר בראשית פרק ט פסוק יב ונתפשהו בבגדו לאמר שכבה עמי ויעזב בגדו בידה וינס ויצא החוצה: והקשה הרמב"ן שם מדוע לא חטף ממנה הבגד בכוח שלא תעליל עליו? ותירץ ז"ל ויעזב בגדו בידה, **לכבוד גברתו לא רצה להוציא מידה בכוח הגדול ממנה**, והסיר אותה מעליו, כי היה בגד שיתעטף בו כמעיל וצינף. והיא בראותה כי הניח בגדו בידה פחדה פן יגלה עליה לבני הבית או לאדניו והקדימתו אליהם לאמר כי הפשיט בגדו לשכב עמה, ובראותו כי הרימותי קולי נבהל לברוח. וזה טעם ויהי בראותה כי עזב בגדו עכ"ל. והמתבונן יתרגש בשמוע דברים אלה אף בשעות מצוקה כאשר יודע יוסף שיוכל לבית האסורים לישוב בבור בתנאים קשים רחוק מהוריו גם אז חושב הוא בכבודה של אדונתו שלא לפגוע בה ולא רצה להוציא בגדו מידה בכח.

מדוע לאחר שברח הלך ברחוב לאט:

עוד מוסיף הספורנו כשברח ממנה נאמר בראשית פרק ט פסוק יב ונתפשהו בבגדו לאמר שכבה עמי ויעזב בגדו בידה וינס ויצא החוצה: **שואל הספורנו** מהי הכפילות וינס ויצא החוצה היה צריך לומר וינס החוצה? אלא מבאר הספורנו המנוס היה מהחדר שהיה עמה כדי שלא יתגבר עליו יצה"ר, אולם כשהסכנה רחפה ממנו יצא לאטו בלתי תנועות שלא לעורר את העוברים ושבים שישאלוהו מה לך כי תנוס ומי רודפיך ויצטרך כמובן לספר זאת ולביישה על כן יצא החוצה ללא מנוסה. הנהגת תמר מפני נח לו לאדם שיפיל עצמו לכבשן האש ואל ילבין פני חבריו:

וכן מצינו גם אצל תמר שהיתה מוכנה למסור נפשה לשרף כדי שלא לבייש דכתיב בראשית לח כה, היא מוצאת והיא שלחה אל חמיה לאמר לאיש אשר אלה לו אנכי הרה, **ואמרו חז"ל כמבואר במסכת בבא מציעא דף נט ע"א, וכן מבואר במסכת ברכות דף מג ע"ב והביא דבריהם רש"י** שלא רצתה להלבין פניו ולומר ממך אני מעוברת אלא לאיש אשר אלה לו, אמרה אם יודה מעצמו יודה ואם לאו ישרפני ואל אלבין פניו, מכאן אמרו נח לו לאדם שיפיל עצמו לכבשן האש ואל ילבין פני חבריו ברבים, אף שתמר ידעה את גודל ההפסד שיהיה לעם ישראל באם יוציאוה לשרפה, בכל זאת מעדיפה למסור את עצמה ואת עובריה לשריפה העיקר שלא יגרם על ידה הלבנת פנים לאחד מישראל. וטעם הדבר כיון שע"י מעשה כזה של הלבנת פנים האדם מאבד כל עולמו שאין לו חלק לעוה"ב, **כמבואר באבות פ"ג מ"א: רבי אלקעזר המודעי אומר**, וכו' והמלפין פני חברו ברבים, וכו' אף על פי שיש בידו תורה ומעשים טובים, אין לו חלק לעו"לם הקבא: מעשה דמר עוקבא כיצד מסר נפשו שלא לגרום בושה לעני:

ועוד יותר מסופר **במסכת כתובות דף סז ע"ב** על מר עוקבא כיצד היה רגיל לתת צדקה בכל יום השכם בבוקר בדלתו של העני, והנה יום אחד העני עקב והמתין שיכניסו הכסף ויפתח הדלת לראות מי הוא זה, ואכן לאחר שהכניס מר עוקבא את הכסף העני פתח את דלת, ומר עוקבא ברח ונכנס לתנור של גחלים בוערות בשביל שהעני לא יתבייש וידע מי נותן לו צדקה בכל יום. לכאורה הרי מר עוקבא לא עשה דבר לעני לא ביישו וק"ו שלא הלבין פניו ברבים ואדרבא עושה איתו חסד ובסתר והעני הוא שרצה לראות את הנותן ונמצא הוא גורם את הבושה לעצמו וכיצד שייך הדבר להמלכין פני חבריו? אלא מר עוקבא מלמדנו עמוק יותר שאפילו שלא ביוזמת האדם נעשה הביזיון או בושה לחבירו אלא עכ"פ שותף לבושה כבר מוטב להפיל עצמו לכבשן האש ולא יגרם על ידו איזה בושה לחבירו ודבר זה מבהיל הרעיון.

מדוע הגונב כבש משלם פחות מגונב שור:

עוד מצינו בתורה כתוב. שמות פ"א (לו) פ' יגנב איש שור ארשה וטבח או מכרו חמשה בקר ושלם תחת השור וארבע צאן תחת הש': א"ר יוחנן בן זכאי חס המקום על כבודן של בריות שור שהולך על רגליו ולא נתבזה בו הגנב לנושא על כתפיו משלם חמשה, שה שנושא על כתפיו משלם ארבעה הואיל ונתבזה בו, רש"י. יש להתפעל ולראות כמה רחמי ה' הטוב והמטיב הם בלא ערך ושיעור, הלא כאן מדובר באדם גנב ומה שטרח והתבזה לשאת את השם על כתפו לצורך גניבתו הוא, ולכן לפי ההגיון אין כאן מקום להתחשב בטרחתו ובביזיונו, אדרבה יש סברא לומר שלא לזכותו כי הוא מוכן להתבזות שאפילו נושא את השם על כתפיו בשביל לגנוב, א"כ הוא יותר גרוע מגנב שלא טרח והתבזה, ובכל זאת התורה מלמדת אותנו שמפאת ביזיונו מפחיתה לו התורה מעונשו, ומכאן יש ללמוד על אחת כמה וכמה שצריך להיזהר בכבוד חבריו שאיננו גנב ובדאי שלא לבייש אותו:

מוטב להניח ולא לבנות ביהמ"ק

סיפר הגה"צ ר' שלום שבדרון כשימשתי בקדש באחד הישיבות המשגיח בישיבה שהה בחו"ל זמן רב למטרת גיוס כספים לישיבה תלמידים מהישיבה ביקשו ממני להשמיע לפניהם שיחות מוסר, והשאלה שניקרה בלבי האם לדאוג לבחורים

הרב הראשי עיה"ק אלעד מרדכי מלכא שליט"א נשיא וראש מוסדות "אור המלך"

מחבר ספרי שו"ת דרך המלך, אמרי מרדכי, ודרכי המלך על המועדים ועוד
רשת מעונות, ורשת גנים, ת"ת פרי תואר, ובית יעקב פרי תואר, תיכון בית יעקב החדש, ת"ת מאור ישראל,
ישיבה קטנה ארחות יהודה, ביהמ"ד גבוה לרבנים ודיינים "לקח טוב" קופת "מפעל החסד" אלעד
Chief Rabbi of Elad, Israel MORDECHAI MALKA, Founder & President of Institutions "Or Hamelech"

עיר התורה שקרובה אליך

ולחשוש על הפסד רוחני שנגרם להם בשעה שאינם שומעים שיחת מוסר, או לחשוש שמא אצליח מאד וכך תתגלגל עגמת נפש למשגיח של הישיבה, טרחתי ונסעתי לביתו של רבי יחזקאל לוינשטיין, ואמר לי יש לנו קבלה ברורה כי אם נוצר מצב כזה של הזדמנות לבנות את בית המקדש אבל יש בזה חשש של חלישות הדעת למישהו אז מוטב להניח ולא לבנות.
מעשה עם הגר"ח מבריסק:

מסופר על מרן הגר"ח מבריסק שהיה נוהג לעיתים לטייל בבריסק ולחשוב בלימוד והיה לבוש כיהודי פשוט עם חלוק רגיל וכיפה לראשו ללא הכובע ובגדי הרב, פעם אחת כשחלף ליד תחנת הרכבת פגע בו אורח שירד מהרכבת ושאלו לכתובת האכסניה שאליה הוזמן להתארח, הציע לו הגר"ח שילווחו ויראה לו היכן הבית, לאחר כמה פסיעות אמר אותו יהודי לר' חיים כי המטען שהביא כבד והוא מבקשו שיסייע לו וישא את המזוודה הגדולה בידיו. מרן הגר"ח הסכים ונשא את המזוודה במשך כל הדרך הארוכה, כשראה האורח כי האדם האלמוני שנוזמן לו מתקשה לסחוב ואף מבקשו מדי פעם שיסייע לו מעט ויחליף עמו כמה רגעים השיב לו האיש אין לי כוח הגעתי עכשיו מהדרך ולא יזיק לך אם תמשיך לסחוב. כך אמר לו האורח כמה פעמים עד שהגיעו לרחוב הסמוך לכתובת המיועדת ואז הראה לו הגר"ח באצבעו על הבית שהוא מחפש ברחוב הסמוך וביקש להיפרד ממנו לשלום, אמר האורח אם כבר עזרתה לי עד עכשיו אולי תלווה אותי ותישא את חבילותי עד לכתובת ממש, אך הגר"ח אמר עד כאן יותר אינני יכול, האורח הפציר בו שיעשה עמו טובה שלימה הלא אין המצוה נקראת אלא על שם גומרה והמתחיל במצוה אומרים לו גמור ואם כבר סחב והתייגע כל הדרך שישלים עד תומה, אך הגר"ח סירב בכל תוקף. למחרת שאל בעל האכסניה את האורח אם ברצונו לבקר את רב העיר ולתת לו ברכת שלום כנהוג האורח הסכים מיד, וילכו שניהם לבית הרב אך כשהגיעו לביתו של הגר"ח חשכו עיניו של האורח האיש שאותו ניצלתי ועשיתי לנושא משאות הוא רב העיר, מיד הביע צער וביקש מחילה, אך הגר"ח השיב לו אין לך מה להצטער לא קרה כלום. אמר האורח שאלה אחת לי אל הרב לאחר שכבר ראה הרב שאינני מכיר והסכים ללכת עימי ולשאת את המזוודה דרך כה ארוכה מדוע התעקש שלא לשאת את הפסיעות האחרונות עד הבית ולגמור את המצוה. אמר הגר"ח אכן באמת הייתי צריך ללוותך עד הבית שיהיה מעשה חסד שלם, אך חששתי שאם בעל האכסניה יראה אותנו צועדים כך ברחוב יתנפל עליך ויגער בך האיך אתה מעיז להטריח את רב העיר, ולכן החלטתי שמוטב ואפרד ממך קודם ולא אגרום לך לבושת פנים. מוסר השכל רב למדים אנו ממעשה זה אף שאדם זה התנהג שלא כשורה עשה עמו הגר"ח חסד ודאג שלא יהיה ח"ו בושה וכלימה. [משולחנו של רבינו]

הריגת אתון בלעם מפני כבוד הבריות:

עוד כתבו במדרש אגדה (בובר) במדבר פרק כב סימן [לג] על הפסוק במדבר פ"כב (לג) וַתִּרְאֵנִי הָאֱתֹנוֹן וַתֵּט לִפְנֵי זֶה שְׁלֹשׁ רִגְלַי אֲוִלִּי נִטְתָּה מִפְּנֵי כִּי עָתָה גָּסִיתִנִּי הָרִגְתִּי וְאֹתָהּ הִחַיִּיתִי : וז"ל כי עתה גם אותה הרגתי ואותה החייתי : אינו אומר הנחתי, אלא החייתי, מכאן שהרגה המלאך, לפי שבאה אל המלאך עם בלעם לדון, והרגה המלאך, ומה בכבוד הרשעים חשש, כדי שלא יאמרו בני אדם, זו שהוכיחה לבלעם הנביא והשתיקתו, על אחת כמה וכמה שהקב"ה חושש בכבודם של צדיקים, הדא הוא דכתיב ואת הבהמה תהרוג (ויקרא כ טו) : והוא ברש"י במדבר פרק כב פסוק לג.

מעשה עם המהרי"ל עד כמה חשש לכבוד הזולת:

מסופר על הגאון ר' יהושע לייב דיסקין זצ"ל כי היה אומר שיעור קבוע לתלמידיו ושמשו הנאמן דאג תמיד להביא לו באמצע השיעור כוס תה כדי שיתחזק מחמת רוב חולשתו, ומכיון שסבל מירידת סוכר כרונית היה נוהג למהול בתה כמה כפיות גדושות סוכר כדי לשמור על רמה מתאימה, והנה באחד הימים שמעו התלמידים שהרבנית נרעשת וסוערת עד מאד, נכנסו אליה ושאלוה לפשר הסערה, והיא סיפרה שנוכחה לדעת שליד קומקום התה נמצאת קופסת מלח במקום קופסת הסוכר ולכן סביר להניח שהשמש טעה והכניס לתה מלח במקום סוכר והלא הדבר מסוכן ממש לרב כי עירה לתוכו כפיות גדושות מלח בשעה שהוא זקוק דוקא להרבה סוכר. אמרו לה התלמידים כי לא הבחינו בשום שינוי בפניו של הרב בשעה ששתה את התה וככל הנראה אין כאן אלא טעות בידה וכנראה שהתה היה ממותק בסוכר, אכן לאחר בירור עלה כי התה היה באמת מלוח מאד כפי שהרבנית חששה, וכולם התפלאו איך זה שלא הבחינו בשום שינוי בפניו של הרב, נכנסו התלמידים אליו ושאלו אותו הכיצד עשה זאת והלא זה פיקוח נפש ממש בשבילו שישתה תה מלוח, ענה להם ואמר הלא גמרא מפורשת היא נוח לו לאדם שיפיל עצמו לכבשן האש ואל ילבין פני חבריו ברבים, וברור מכאן שאסור היה לי להלבין את פני השמש ברבים אחרי שטעה ושם מלח במקום סוכר. שאל אביד ויגדך.

מוסר השכל:

עלה בידנו שאם נשאל האם ראוי לפרסם בכלי התקשורת כל חשד כלפי אדם וק"ו חקירת ראש הממשלה או מנהיגי ציבור או ראוי להצניע הדבר, הרי ברור שעם כל הצדק והיושר וחופש הדיבור והדמוקרטיה חובה עלינו כעם ישראל להשים בראש דגלנו ולחרוט הדבר בנפשנו שכבוד האדם עולם על הכל עד שמוטב ליפול לכבשן האש ולא להגיע למקום הזה, ק"ו שאת הנזק שנעשה בתדמית עם ישראל כולו לא יתואר ולא ישוער כמו שאמרו אנשי חו"ל מה קורה בארץ ישראל כולם גנבים, בהיות ששומעים רק את ההתחלה אך את הסוף הכל נעשה בשקט אוי לנו מאותה בושה וכלימה, וחובה עלינו ללמוד שאפילו במדינות העולם ישנם רבים שיודעים שכבוד האומה עולה על הכל ואצלנו לצערנו רוצחים נפשות בפרסום של כל רבב אשר עולה מתוך חשבונות של נקמה ורדיפה, אנו תפילה ששרת המשפטים תחוקק החוק לאסור פרסום של כל חשד לפני שיש גזר דין וק"ו על מנהיגי העם כי הדבר נוגד את תורתנו ואף הוא בנפשנו, ויהי רצון שנדע להיות זהירים בכבוד חברנו ונרבה אהבה ואחוה שלום ורעות אמן ואמן.

בידידות ואהבה
מרדכי מלכא